

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΥΤΟΠΙΑ
(και όχι μόνο στους 107,7)

Για να μην ξαναγίνουμε κοινότοποι, θα επαναλάβουμε γρήγορα τι έχει και τι δεν έχει το ΡΑΔΙΟ ΟΥΤΟΠΙΑ, για να μπούμε στην ουσία.

-Δεν έχει διευθυντές, προϊστάμενους και υφιστάμενους αλλά αυτοδιδυθύνεται απο μια γενική συνέλευση.

-Δεν έχει ειδικούς επί μουσικής, πληροφορίας ή πλάκας αλλά ανθρώπους που προσπαθούν να κάνουν καλά αυτό που τους αρέσει ή αυτά που πιστεύουν ότι πρέπει να κάνουν.

-Δεν έχει HI-TEC στούντιο, KILOWATT, 64 δέκτες αλλά πομπή με κάρβουνο και μαγνητοκίνητη κονσόλα και μια καταστροφική τεχνική ομάδα (κι όμως ακούγεται).

-Δεν έχει διαφημίσεις (ούτε κα χρήματα) αλλά έχει ταύα για συνδρομές μελών.

Φυσικά και τα παραπάνω (και όχι μόνο) αποτελούν την ουσία ενός κοινωνικού ραδιοφώνου, ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΥ και ΑΥΤΟΘΕΣΜΙΖΟΜΕΝΟΥ αλλά τόσο καιρό πια έχουμε βαρεθεί να τα λέμε. Αλλιώς πια πιστεύουμε ότι δεν έχουμε να αποδείξουμε τίποτα αλλά ούτε να απολογηθούμε για τίποτα.

το ΡΑΔΙΟ ΟΥΤΟΠΙΑ μέσα σ' αυτό τον άγριο κοινωνικό χειμώνα απέδειξε ότι μπορεί να υπάρχει σαν όρος κινήματος. Από το Μαντούδι μέχρι τον Καλογιάννη, από τους μαθητές τον Δεκέμβρη και από 'κει στις άγριες νύχτες της 10-11 Γενάρη στην Αθήνα διαμόρφωσε ένα χώρο ελευθερίας για την πληροφορία.

Από τότε (πριν 2 χρόνια) που περιγράψαμε το ΡΑΔΙΟ ΟΥΤΟΠΙΑ σαν μια μεγάλη παρέα, σήμερα ζούμε το κοινωνικό ραδιόφωνο της αντίστασης. Και όχι μόνο της αντίστασης στην κατασκευή ψεύτικων συνειδήσεων, στην κατασκευή αποδιοπομπαίων θυμάτων αλλά και στον άνετο-λαϊτό λόγο στα TOP, στα ψυχανεμίσματα του κάθε παπάρα ψευδοδιανοούμενου, στην "υψηλή" αισθητική (;) παρέμβαση. Παίζουμε τη μουσική που γουστάρουμε... Μάθαμε ότι αν υπόχει "τέχνη" στο ραδιόφωνο, αυτό είναι να είσαι αυτός που είσαι.

Η ουσία ενός τέτοιου εξωστρεφούς εγχειρήματος δεν είναι βέβαια η επιβεβαίωση των πολιτικών-κοινωνικών και προσωπικών επιλογών 50 ατόμων αλλά του ότι υπάρχει πραγματικά αντιπαρατιθέμενο στα εξουσιαστικά Μ.Μ.Ε.

Η βάρβαρη αποβλάκωση των ιωιτικών Μ.Μ.Ε., η ψευδελίγγραση "παρέμβαση" στα ανά των δημοτικών Μ.Μ.Ε. και το φαινόμενο τύπου CNN μεταθέτουν το πρόβλημα πια στους ακροατές-καταναλωτές πολιτισμού, πληροφορίας και ιδεολογίας. Μην ξεχνάμε τα Μ.Μ.Ε. κατευθύνουν και απευθύνονται σ' αυτούς. Τα κοινωνικά ραδιόφωνα δεν μπορούν απλά να είναι οι νησίδες της διαφορετικότητας. Χρειάζονται να συναντηθούν όλες εκείνες τις πρωτοβουλίες, τις ομάδες, τους ανθρώπους που διαμορφώνουν τη κή της πολιτική, ψυχαγωγία, κουλτούρα, δραστηριότητα αυτόνομα εξω από τον κυρίαρχο μικρομεσαίωνα. Και αυτό, γιατί βέβαια μπορούν να αναπαράγουν το δικό τους λόγο μέσω του ραδιοφώνου αλλά και να χρησιμοποιούν τα ραδιόφωνα σαν πραγματικά Μ.Ε. (με αξία χρήσης). Αλλά πέρα απ' αυτό να κάνουν δυνατό σ' όλους να κολήσουν τις βελόνες στα 92,5 και 107,7 γιατί πραγματικά θα το αξίζουν και όχι γιατί επει.

Στην ουσία μιλάμε για μια αμφίδρομη σχέση ανατροφοδότησης κοινωνίας (που παύει στην κίνηση της την πληροφορία) και του ραδιοφώνου (που τη μεταδίδει και τη κεντρώνει δίνοντας μεγαλύτερες δυνατότητες στις αυτόνομες κινήσεις πολιτών).

Φυσικά αυτή είναι η προοπτική που αφορά της εξωστρέφεια μας και τους πολίτες της της πόλης. Από την άλλη το ΡΑΔΙΟ ΟΥΤΟΠΙΑ θα συνεχίσει να υπάρχει διευρώνοντας τα όρια και την έννοια της αυτοοργάνωσης, λύνοντας καθημερινά πρακτικά προβλήματα, διαμορφώνοντας το δικό του εσωτερικό λόγο κα πράξη κόντρα στην "πραγματικότητα" της εμπροσματοποίησης, του στυλ, της ιεραρχίας και του ψέματος.

**ΤΟΣΟ ΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ ΓΙΑ ΤΗΝ
"ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ" ΛΟΙΠΟΝ**

ΤΡΙΗΜΕΡΟ 1991

Το ΡΑΔΙΟ ΟΥΤΟΠΙΑ έχει την ευχαρίστηση να βλέπει πως όλο και περισσότεροι πολίτες ενστερνίζονται αυτό που τόσα χρόνια υποστηρίζει για τα "ναρκωτικά": ΑΠΟΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ. Πριν τρία χρόνια είμασταν περιθωριακοί, τώρα οι υποστηρικτές της καταστολής αμήχανα και υστερικά αντιμετωπίζουν την αντιπαγόρευση.

Μην ξεχνάμε όμως και τις άλλες ριζοσπαστικές κοινωνικές αντιλήψεις, που προωθούν ομάδες μέσα από το σταθμό:

-Το δικαίωμα στην διαφορετικότητα των ατόμων με ειδικές ανάγκες (το ράδιο Ουτοπία είναι προσπελάσιμο).

-Το δικαίωμα αλλα και την ικανότητα των χρόνιων ασυλοποιηθέντων αρρώστων στην επανένταξη.

-Το δικαίωμα στην άρνηση στρατεύσης για λόγους συνείδησης.

ΓΕΝΑΡΗΣ '90:

Ξεσπάει η σφαγή στον Περσικό. Από την πρώτη στιγμή είπαμε: "Όχι στον πόλεμο - θέαμα". Σε κάποια στιγμή ανούμαστε να πούμε οτιδήποτε να σταματήσει η κατανάλωση πληροφοριών. Αντιπολεμικό διήμερο μαζί με τους "Πολίτες ενάντια στον πόλεμο".

Όχι στην νέα τάξη πραγμάτων.

Δεν ξεχνάμε τους Παλαιστίνιους, τους Κούρδους, τους νεκρούς αμάχους της Βαγδάτης. Η ΙΝΤΙΦΑΝΤΑ ΟΜΩΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

ΠΑΛΗΣ-ΜΠΕΡΓΚΝΕΡ-ΜΠΟΥΚΕΤΣΙΔΗΣ
ΚΟΓΙΑΝΝΗΣ-ΠΑΠΑΜΑΤΘΑΙΟΥ
ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ-ΒΑΡΔΗΣ

Θύματα σκευωριών, άλλοι για να περάσει ο τρομονόμος. Από την πρώτη στιγμή στεκόμαστε αλληλέγγυοι. Αυτονόητο άλλωστε εφόσον η κρατική τρομοκρατία αφορά όλους μας. Από το σταθμό προσπαθούμε να σπάσουμε τη σιγή τρόμου που επικρατεί στα Μ.Μ.Ε. Δεν περιμένουμε τα κόμματα να ταποθετηθούν, τους διανοούμενους να καταγγείλουν. Τα "δελτία καταστολής" συνεχίζουν: Δίκες ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ-ΜΑΡΙΝΟΥ-ΧΑΡΙΤΑΚΗ, καταληπιών μαθητών, Αραβησιωτών, συλλήψεις διαδηλωτών.

ΟΚΤΩΒΡΗΣ - ΝΟΕΜΒΡΗΣ '90:

Η κοινωνία των 2/3 ANTE PORTAS. Πρώτες μεγάλες απεργίες ΔΕΚΟ, ασφαλιστικό, Ιδιωτικοποιήσεις, 500 χλμ. μακριά η κατάληψη του εργαστασίου στο Μαντούδι. Συνεχής επαφή με τους καταληπιές εργάτες, τεχνική βοήθεια για το σταθμό τους, συνεντεύξεις στον αέρα.

Δεν ξεχνάμε την Πειραϊκή-Πατραϊκή, τους έκτατους, τη ΔΕΗ. Πρώτες αντιστάσεις στο νεοφιλελευθερο χειμώνα. Την άνοιξη η μεγαλύτερη απεργία της Ε.Α.Σ.

ΜΑΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ '90:

Ο έφεδρος θύμιος Καλογιάννης αρνείται να υπηρετήσει τον Μάιο τις πειθαρχικές φυλακές που έχει φάει. Διαδηλωτές-συμπαραστάτες στο θύμιο που κάνει απεργία πείνας, χτυπιούνται 2 φορές από την αστυνομία, 11 συλλήψεις. Για 3 συνεχείς ώρες ΚΙΒΩΤΟΣ-ΟΥΤΟΠΙΑ καλούν τους ακοαστές τους να συγκεντρωθούν έξω από το στρατοπέδο και αργότερα έξω από τη Βαλαωρίτου 9, την ασφάλεια Θεσ/νίκης. Πάνω από 200 άτομα ανταποκρίνονται και ενώνονται με τους υπόλοιπους διαδηλωτές έξω από το κολαστήριο. Το βράδυ οι 11 συλληθέντες απελευθερώνονται χωρίς να περάσουν αυτόφωρο.

ΝΟΕΜΒΡΗΣ '90 - ΓΕΝΑΡΗΣ '91:

Και ενώ φαινόταν ότι κανένα κοινωνικό κίνημα δεν ήταν ικανό να αντισταθεί, εμφανίστηκαν οι μαθητές στο προσκήνιο. Και σχεδόν αμέσως εμφανίστηκαν και στα μικρόφωνα του Ράδιο Ουτοπία. Στην αρχή με επιφυλάξεις και αμήχανες συνεντεύξεις. Μετά όμως από λίγο, καθώς αναπτυσσόταν το μαθητικό κίνημα σε όλη την Ελλάδα, σχεδόν τους παραχωρήθηκαν τα μικρόφωνα εν λευκώ. Στις πορείες που κάθε φορά μεγάλωναν στην αναμετάδοση του σταθμού του Ευκλείδη, στην συνεχή ενημέρωση για ό,τι συμβαίνει στα σχολεία, σ' όλα αυτά είυασταν εκεί. Και μετά τα χριστούγεννα του '90 όλα τα κατηλειμένα σχολεία συντονίστηκαν στους 107,7 καθώς αντιμετώπιζαν τις επιθέσεις γονέων-εισαγγελέων-τραμπούκων.

9 Γενάρη, 1π.μ. δολοφονείται ο ΝΙΚΟΣ ΤΕΜΠΟΝΕΡΑΣ. 10-11 Γενάρη συγκρούονται φοιτητές-μαθητές-νεολαίοι με την κυβέρνηση των δολοφονων και τα ΜΑΤ της. Δυο εικοσιτετράωρα σ' απευθείας σύνδεση με το Πολυτεχνείο στην Αθήνα.

12 Γενάρη: η μεγαλύτερη μεταπολιτευτική πορεία και υποχώρηση της κυβέρνησης. Οι τρείς αυτοί μήνες έδειξαν σε 'μας αλλα και σε πολλούς άλλους ότι ΤΟ "ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ" ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΟΡΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ.